

2024.070

Archeologienota Sint-Lievens-Houtem Meulestraat

Programma van Maatregelen

Bert ACKE en Maarten BRACKE

30-5-2024

1. Gemotiveerd advies

De archeologienota kadert in het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013. Naar aanleiding van een geplande aanvraag voor een omgevingsvergunning voor het uitvoeren van stedenbouwkundige handelingen langs de Meulestraat te Bavegem (deelgemeente van Sint-Lievens-Houtem, provincie Oost-Vlaanderen), gelegen buiten woon- of recreatiegebied, waarbij de oppervlakte van de bodemingrepen meer dan 5000m² bedraagt, dient de initiatiefnemer een archeologienota toe te voegen aan de vergunningsaanvraag. De archeologienota dient opgemaakt te worden onder supervisie van een erkend archeoloog.

Het noordwestelijke en centrale deel van het plangebied is door de Onroerend Erfgoed als Gebieden Geen Archeologie (GGA) gekarteerd, wat betekent dat er binnen de begrenzing van deze zone geen archeologische site meer aanwezig kan zijn. Het zuidoostelijke deel en een noordoostelijke strook van het terrein valt buiten deze afbakening. In het kader van de geplande werken zullen er zowel werken binnen als buiten de GGA-zone plaatsvinden. In deze archeologienota wordt enkel de zone die niet als GGA gekarteerd wordt besproken. Een inhoudelijke bespreking van de zone die als GGA is gekarteerd is niet relevant, omdat hier toch geen archeologisch erfgoed meer bewaard kan zijn.

Het volledige plangebied is 111 688m² groot en wordt ingenomen door een melkverwerkend bedrijf in het noordwestelijke en centrale deel, en door landbouwgrond in het zuidoostelijke deel. Het terrein grenst in het zuidwesten aan de Meulestraat. In het zuidoostelijke deel loopt net ten noorden van de Meulestraat een Aquafinleiding van 300mm diameter doorheen het terrein. Een strook van ca. 3m aan weerszijden van deze leiding kan als verstoorde zone aanzien worden. In het oosten grenst het plangebied aan de Letterbeek, die vervolgens afdraait naar het noordwesten en als ingebuisde beek onder de fabriek loopt en uitmondt in de Molenbeek; deze Molenbeek vormt de noordwestelijke grens van het terrein.

De oudste vermelding van Bavegem gaan terug tot de 10de eeuw. Het plangebied was echter steeds buiten de kleine dorpskern gelegen, aan de oostelijke oever van de Molenbeek en langs de Letterbeek; de dorpskern ontwikkelde zich langs de westelijke oever van de Molenbeek. Op de Villaretkaat uit 1745-1748 zijn de Molen- en Letterbeek duidelijk te zien, alsook de Meulestraat. De gronden ter hoogte van het plangebied zijn onbebouwd en deels in gebruik als landbouwgrond, deels bebost. De Ferrariskaart toont een gelijkaardig beeld, wel worden langs de Meulestraat enkele gebouvvolumes weergegeven. De Atlas der Buurtwegen uit ca. 1840 toont meer detail, de bewoning bestaat uit 1 hoofdvolume dwars op de Meulestraat en 3 kleinere losse bijgebouwen. Deze gebouwen vallen allemaal binnen de zone aangeduid als GGA. Doorheen het terrein lopen een aantal landwegen. De gronden ten zuiden van de Letterbeek worden aangeduid met het toponiem 'Eenooge', die ten noorden als 'De Quinte'. De latere 19de-eeuwse kaarten (Popp, Vandermaelen) geven een gelijkaardige situatie weer, deze is ook te zien op de topografische kaarten tussen 1863 en 1938, en zelfs nog op de luchtfoto van 1971. Op de foto van 1979-1990 is het noordwestelijke deel van het terrein ingenomen door het huidige bedrijf, de loop van de Letterbeek werd hierdoor ingebuisd. De 19de-eeuwse bebouwing langs de Meulestraat is nog aanwezig. Op de foto van 2000-2003 is deze bebouwing verdwenen, en is het bedrijf verder uitgebreid naar het zuidoosten, tot zijn huidige footprint. De zuidoostelijke landbouwgrond blijven evenwel steeds onbebouwd sinds midden 18de eeuw, met

uitzondering van de aanleg van de Aquafinleiding langs de Meulestraat lijken hier geen grootschalige bodemingrepen te hebben plaatsgevonden.

Bavegem wordt gekenmerkt door een eerder heuvelachtig landschap, met de vallei van de zuid-noord lopende Molenbeek als bepalend element. Deze beek ontspringt op de hogere gronden ten zuiden van Bavegem en mondt in Wetteren uit in de Schelde. Van oostelijke en westelijke zijde stromen er diverse bijlopen naar de Molenbeek; deze beek en de zijbeken begrenzen meerderen kleine heuvelruggen. Algemeen is het noordelijke deel van Bavegem lager gelegen dan het zuidelijke deel. Het plangebied grenst in het westen aan de Molenbeek, en diens bijloop de Letterbeek stroomt deels langs de oostelijke grens van het terrein, en door het plangebied zelf (ingebuisd). Het detail van het hoogtemodel toont dat de zone van de bedrijfsgebouwen afgegraven is om een meer vlak niveau te bekomen: het maaiveld ligt hier 1 à 2m lager dan dat van de omringende gronden, met een scherpe scheidingslijn. Het oorspronkelijk maaiveldverloop duidt op een geleidelijke helling van noord naar zuid, en van west (Molenbeek) naar oost. Dit oorspronkelijk maaiveld is nog aanwezig in het deel van het terrein dat niet als GGA-zone is afgebakend, het is gelegen rond +25 à +26m TAW. Bodemkundig kan een matig droge tot matig natte zandleembodem met textuur B horizont of met sterk gevlekte, verbrokkelde textuur B horizont verwacht worden op het terrein.

Bijzonder relevant is de opgraving die in de zomer van 2009 voorafgaand de bouw van een nieuw waterzuiveringsstation werd uitgevoerd net ten noorden van het plangebied, grenzend aan de zone waar de wadi zal worden aangelegd. Hierbij werden een aantal sporen (kuilen, greppels, een cirkelvormige structuur) uit de 2de eeuw n. Chr. aangetroffen; 2 kuilen zijn op basis van het handgevormd aardewerk als mogelijk pre-Romeins te interpreteren. Echte nederzettingssporen (gebouwplattegronden) werden niet aangetroffen, er wordt vermoed dat een eventuele bewoningssite zich meer naar het westen bevindt. Bij het onderzoek werd een A-B-C-bodemopbouw vastgesteld; de sporen bevonden zich in de B-horizont, op ca. 40cm onder het maaiveld, en dus niet op het niveau van de C-horizont. Veel meer concrete archeologische gegevens zijn er in en nabij de kern van Bavegem niet gekend, wel zijn er indicaties voor menselijke aanwezigheid in de omgeving sinds de steentijden.

Algemeen kan gesteld worden dat het zuidoostelijke deel van het plangebied in een eerder rijke archeologische regio is gelegen, alleen vond er nog niet veel gravend archeologisch onderzoek plaats waardoor er nog maar weinig concrete gegevens gekend zijn. In ieder geval kan de locatie van het plangebied en de directe omgeving bijzondere aantrekkelijk geweest zijn voor menselijke aanwezigheid in het verleden, gezien de ligging op hogere, droge gronden vlakbij 2 waterlopen. Het archeologisch potentieel werd reeds aangetoond bij de opgraving die net ten noorden van het plangebied werd uitgevoerd. Er kan aan het deel van het terrein dat buiten de GGA-zone is gelegen een eerder hoge archeologische verwachting worden toegekend, en eventueel aanwezige sites kunnen door het gebruik als landbouwgrond sinds minstens 250 jaar een goede bewaring kennen. De aanwezigheid van zowel in situ bewaarde steentijd artefactensites als sites met grondsporen uit diverse periodes kunnen op dit moment niet uitgesloten worden.

De geplande werken in het zuidoostelijke deel (dus buiten de GGA zone) betreffen:

- Het aanleggen van een parking met betonverharding langs de Meulestraat (3350m²). Hierbij zal deze zone verlaagd worden om een vlotte aansluiting te bekomen op de

lagergelegen verhardingen rond het bedrijf. In het noordoosten zal deze parking worden afgesloten door een keermuur. Er dient ter hoogte van de parking rekening gehouden worden met een bodemingreep van ca. 1m diep.

- Het uitgraven van een wadi van 2000m² en 50cm diep in de noordoostelijke hoek van het terrein.

De overige werken situeren zich binnen de GGA-zone en zijn niet relevant in het kader van de opmaak van de deze archeologienota.

Het terrein heeft een eerder hoge archeologische verwachting, maar op basis van enkel het bureauonderzoek kan de aan- of afwezigheid van een archeologische site niet aangetoond worden. De geplande werken buiten de GGA-zone zijn van die aard dat eventueel aanwezig archeologisch erfgoed, dat zich vanaf ca. 40cm onder maaiveld kan manifesteren, bedreigd wordt. Een verder vooronderzoek kan relevante kennisvermeerdering genereren voor de algemene ontwikkelingsgeschiedenis van deze regio. Het verder vooronderzoek dient te gebeuren in uitgesteld traject, omdat de gronden op dit moment nog bewerkt worden.

Het verder vooronderzoek vindt plaats buiten de GGA-zone, en beperkt zich tot de zone van de parking (3350m²) en de wadi (2000m²). Het bestaat uit enerzijds een landschappelijk booronderzoek (eventueel gevolgd door een archeologisch booronderzoek en/of een proefputtenonderzoek gericht op steentijd), anderzijds een proefsleuvenonderzoek. Het proefsleuvenonderzoek dient niet/beperkter uitgevoerd te worden indien er bij de landschappelijke boringen een verstoring van het archeologisch niveau worden vastgesteld op (delen van) het terrein. De modaliteiten van het verder vooronderzoek worden hieronder behandeld.

2. Administratieve gegevens en afbakening

Locatiegegevens: Oost-Vlaanderen, Bavegem (Sint-Lievens-Houtem), Meulestraat 19

Lambertcoördinaten plangebied: X: 114267,60 en Y: 181120,98; X: 115286,63 en Y: 181619,21

Oppervlakte plangebied: 111 688m²

Kadastergegevens: Sint-Lievens-Houtem, afdeling 2 Bavegem, sectie B, perceel 466C, 467L, 467P, 470X, 477L, 477M, 477N, 480D, 480E, 483B, 484A, 484B, 485P, 485R, 485S, 488C

Het plangebied komt niet volledig in aanmerking voor verder vooronderzoek. Het verder vooronderzoek vindt plaats buiten de GGA-zone, en beperkt zich tot de zone van de parking (3350m²) en de wadi (2000m²).

Figuur 1 Plangebied aangeduid op het kadasterplan, enkel de blauw omrande zones komen in aanmerking voor verder vooronderzoek (bron: geopunt.be).

3. Vraagstelling

Het doel van de onderzoeken is het achterhalen of er op het terrein één of meerdere archeologische sites aanwezig zijn en te bepalen welke maatregelen dienen te worden genomen voorafgaand aan de verdere ontwikkeling van het projectgebied. Daarnaast kan ook de verstoringsgraad in kaart gebracht worden. Hieronder worden enkele specifieke, niet limitatieve, onderzoeksvragen weergegeven.

- Vraagstellingen voor landschappelijke boringen:
 - Wat is de bodemkundige opbouw van het plangebied?
 - Zijn één of meerdere begraven archeologische niveaus aanwezig?
 - Zijn er aanwijzingen voor een mogelijke steentijdsite?
 - Is een verder verkennend archeologisch booronderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan?
 - Is een verder proefsleuvenonderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan?
 - Wat is de verstoringsgraad? Zijn er aanwijzingen dat (een gedeelte van) het terrein zodanig verstoord is, dat er geen archeologische sites meer bewaard kunnen zijn?
 - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?

- Vraagstellingen voor verkennend archeologisch booronderzoek:
 - Wat is de bodemkundige opbouw van het plangebied? Wijkt deze plaatselijk af van de bodemopbouw zoals gekarteerd bij het landschappelijk booronderzoek?
 - Zijn er aanwijzingen voor een steentijdsite?
 - Kunnen zones met concentraties afgebakend worden?
 - Wat is het niveau waarbinnen de silexartefacten zich bevinden? Kunnen deze stratigrafisch onderscheiden worden?
 - Indien een steentijdsite aanwezig is: is een vervolgonderzoek gericht op steentijd noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen? Zijn er voldoende gegevens verzameld om een programma van maatregelen op te stellen voor een steentijddopgraving?
 - Is een verder waarderend archeologisch booronderzoek noodzakelijk? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Wat is de omvang en ruimtelijke spreiding van de boorpunten (aantal, locatie, diepte,...)?
 - Is een verder vooronderzoek door middel van proefputten noodzakelijk? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Wat is de omvang en ruimtelijke spreiding van de proefputten (aantal, locatie, diepte,...)?
 - Is een verder proefsleuvenonderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Moet het vooropgestelde sleuvenplan bijgesteld worden?
 - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?

- Vraagstellingen voor waarderend archeologisch booronderzoek:
 - Wijkt de bodemopbouw plaatselijk af van de bodemopbouw zoals gekarteerd bij de eerdere booronderzoeken?
 - Is er effectief een steentijdsite aanwezig?
 - Kunnen zones met concentraties afgebakend worden?
 - Wat is het niveau waarbinnen de silexartefacten zich bevinden? Kunnen deze stratigrafisch onderscheiden worden?
 - Indien een steentijdsite aanwezig is: is een vervolgonderzoek gericht op steentijd noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen? Zijn er voldoende gegevens verzameld om een programma van maatregelen op te stellen voor een steentijdopgraving?
 - Is een verder vooronderzoek door middel van proefputten noodzakelijk? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Wat is de omvang en ruimtelijke spreiding van de proefputten (aantal, locatie, diepte,...)?
 - Is een verder proefsleuvenonderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Moet het vooropgestelde sleuvenplan bijgesteld worden?
 - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?
- Vraagstellingen voor proefputten:
 - Wijkt de bodemopbouw plaatselijk af van de bodemopbouw zoals gekarteerd bij de eerdere booronderzoeken?
 - Is er effectief een steentijdsite aanwezig?
 - Kunnen zones met concentraties afgebakend worden?
 - Wat is het niveau waarbinnen de silexartefacten zich bevinden? Kunnen deze stratigrafisch onderscheiden worden?
 - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?
 - Is een vervolgonderzoek gericht op steentijd noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen? Zijn er voldoende gegevens verzameld om een programma van maatregelen op te stellen voor een steentijdopgraving?
- Vraagstellingen voor proefsleuvenonderzoek:
 - Wijkt de bodemopbouw plaatselijk af van de bodemopbouw zoals gekarteerd bij het eerder booronderzoek?
 - Zijn er archeologische sporen aanwezig? Welke spoorcategorieën komen voor?
 - Wat is de bewaringstoestand van de aangetroffen sporen?
 - Maken de sporen deel uit van één of meerdere structuren en behoren ze tot één of meerdere periodes?
 - Zijn er indicaties omtrent artisanale activiteiten of aanwijzingen voor andere functionele eigenschappen?
 - Zijn de sporen te linken aan de Romeinse site die net ten noorden werd opgegraven?
 - Wat is de relatie tussen de archeologische sporen en het landschap?
 - Kan een archeologische site uitgesloten worden?

- Wat is de graad van verstoring binnen het plangebied?
- Is een vervolgonderzoek noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen?

4. Plan van aanpak (onderzoeksstrategie, -methode en –technieken)

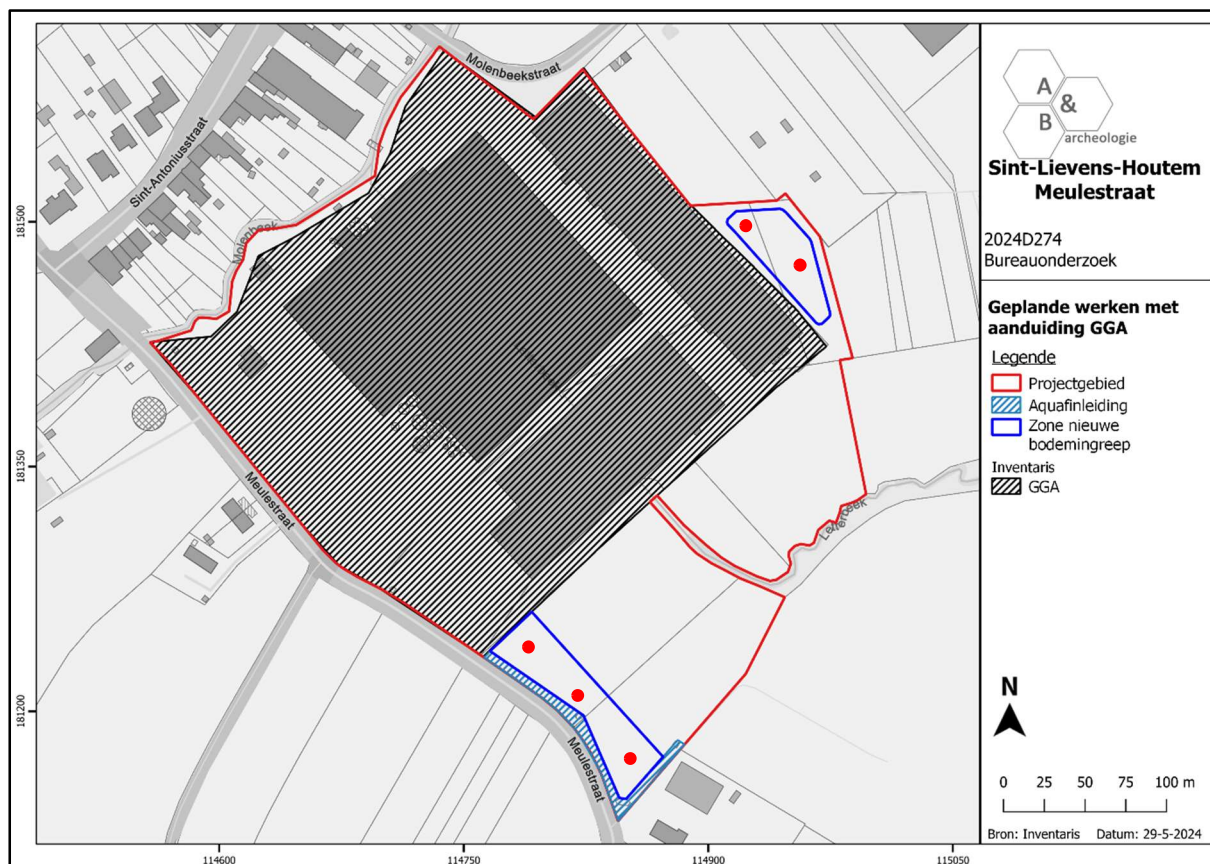
Uit het verslag van resultaten kwam naar voor dat verder vooronderzoek zonder ingreep in de bodem in de vorm van landschappelijke boringen (al dan niet gevolgd door verkennend en eventueel waarderend archeologisch booronderzoek en mogelijk een proefputtenonderzoek) en verder onderzoek met ingreep in de bodem door middel van proefsleuven de meest aangewezen methodes zijn om het plangebied te onderzoeken. De afbakening van het onderzoeksgebied is te vinden op de boven- en onderstaande figuren. De voorziene onderzoeksmethoden moeten niet uitgevoerd worden indien de geplande werken alsnog niet zullen plaatsvinden.

Indien uit de landschappelijke boringen blijkt dat delen van het plangebied in dergelijke hoge mate verstoord zijn dat verdere onderzoeksstappen geen nuttige kenniswinst zullen bijbrengen, of dat er geen archeologisch erfgoed meer bewaard kan zijn, of dat een behoud in situ mogelijk is, dan dienen alle verdere onderzoeksstappen inclusief het proefsleuvenonderzoek niet uitgevoerd te worden op deze delen.

Zowel het veldwerk als de verwerking en rapportage van de hieronder beschreven methodes dienen te voldoen aan de methodiek zoals beschreven in de Code van Goede Praktijk. Het onderzoeksdoel is succesvol bereikt indien de vraagstelling gefundeerd kan beantwoord worden.

- Landschappelijke boringen

Verspreid over het terrein worden minstens 5 boringen uitgevoerd: 3 ter hoogte van de parking en 2 ter hoogte van de wadi. Het staat de uitvoerder vrij of deze boringen manueel of machinaal worden geplaatst; de manier van boren primeert niet, wel het adequaat kunnen beantwoorden van de onderzoeksvragen is van belang. Indien er bodems met potentieel voor steentijdsites gedetecteerd worden (bvb. Bt-horizont en/of E-uitlogingshorizont aanwezig, of een paleobodem) of steentijd arte- of ecofacten worden aangetroffen in de boringen, moet overgegaan worden naar verkennend archeologisch booronderzoek. Indien dit potentieel er niet is (bvb. geen Bt-horizont en/of E-uitlogingshorizont aanwezig, geen paleobodem), kan overgegaan worden naar het proefsleuvenonderzoek. Indien uit deze boringen echter blijkt dat delen van het plangebied zodanig verstoord zijn dat er geen archeologische bodemarchief meer bewaard is, dan dienen alle verdere onderzoeksstappen inclusief het proefsleuvenonderzoek niet uitgevoerd te worden op deze delen.

Figuur 2 Aanduiding van de boorpunten (rood) geprojecteerd op het kadasterplan (bron: geopunt.be).

- Verkennend archeologisch booronderzoek

Een verkennend archeologisch booronderzoek heeft als doel archeologische sites op te sporen door middel van boringen en in het bijzonder het opsporen van steentijdsites. Bij dit onderzoek dient bovendien het opgeboorde grondmateriaal uitgezeefd te worden en te gecontroleerd op de aanwezigheid van silexartefacten en ander vondstmateriaal dat kan wijzen op de aanwezigheid van een steentijdsite (vb. verkoolde ecofacten). De gestelde voorwaarden voor een dergelijk onderzoek in de Code van de Goede Praktijk zijn hier richtinggevend. Indien hiervan wordt afgeweken, dient dit beargumenteerd te worden. Voor het opsporen van steentijdsites wordt een boorgrid van 10 bij 12m aangehouden. De boorpunten op de boorraai liggen 12m uit elkaar, terwijl de parallelle boorraaien 10m uit elkaar liggen. Ook hier kunnen afwijkingen op dit boorgrid beargumenteerd worden. De keuze van het boorgrid moet gebaseerd zijn op de resultaten van de landschappelijke boringen. Indien er effectief silexartefacten en/of ander vondstmateriaal dat kan wijzen op de aanwezigheid van een steentijdsite (vb. verkoolde ecofacten) bewaard zijn, dient overgegaan worden naar waarderend archeologisch booronderzoek en/of proefputten. De methodologische keuze hiervoor hangt vast aan de resultaten van het verkennend onderzoek en de complexiteit van de stratigrafische context, de verwachte dichtheid en spreiding van de artefacten (bv. horizontaal, verticaal, ...), de diepteligging van de niveau(s) (bv. veiligheidsprincipe, grondwater, ...) en de aardkundige eigenschappen van de ondergrond. Hierbij aansluitend primeert ook de veiligheid bij de keuze voor het verdere traject.

- Waarderend archeologisch booronderzoek

Een waarderend archeologisch booronderzoek heeft als doel een reeds opgespoorde archeologische site te waarderen en in ruimte af te bakenen (verticaal/horizontaal). Hierbij wordt het boorgrid op een beperkte locatie van het plangebied gezet, waar de boorresultaten van de verkennende boringen positief zijn gebleken. Daarnaast dienen ook de naburige negatieve boorpunten meegenomen te worden in het waarderend booronderzoek. Dit om de verticale en/of horizontale begrenzing vast te stellen van de steentijdartefactensite. De inplanting van het boorgrid wordt gebaseerd op de resultaten van het reeds uitgevoerde verkennend archeologisch booronderzoek. De methode bestaat uit een boorgrid van maximaal 5 op 6m. De afstand tussen de parallelle boorraaien bedraagt 5m en de onderlinge afstand tussen de boorpunten op een raai is 6m. De voorwaarden voor een dergelijk onderzoek worden ook hier bepaald door de Code van de Goede Praktijk. Eventuele afwijkingen worden duidelijk beargumenteerd.

- Proefputten in functie van steentijd artefactensites

Op locaties waar tijdens het verkennend en/of waarderend booronderzoek goede en in situ bewaarde concentraties silexartefacten en/of ander vondstmateriaal dat kan wijzen op de aanwezigheid van een steentijdsite (vb. verkoolde ecofacten) worden aangetroffen, worden proefputten in functie van steentijd artefactensites voorgeschreven, indien op dat moment nog niet voldoende gegevens zijn gegenereerd om een adequaat plan van maatregelen voor een steentijdopgraving op te stellen. Onder concentraties wordt verstaan: ofwel meerdere artefacten per boorpunt, ofwel meerdere artefacten verdeeld over aangrenzende boorpunten. In deze proefputten worden de verticale en horizontale spreiding van de vuursteenconcentraties geanalyseerd en geïnterpreteerd en gekoppeld aan de voorkomende stratigrafische eenheden. Ook de aard, datering en waarde van deze concentraties worden bestudeerd, evenals hun relatie met het landschap en de impact van de geplande werken. In dit laatste geval wordt bekeken of eventueel in situ behoud mogelijk is of niet.

De proefputten worden ingepland op basis van de verkennende of waarderende archeologische boringen. Op basis van de resultaten van deze boringen, worden keuzes gemaakt over de omvang, het aantal en de inplanting van de proefputten. Sowieso worden proefputten ingepland ter hoogte van de positieve boorpunten, maar ook bij de naburige negatieve boorpunten. Dit om de verticale en/of horizontale begrenzing vast te stellen van de steentijdartefactensite. De proefputten zijn vierkant, worden met de hand uitgegraven en het sediment wordt uitgezeefd (per arbitrair niveau van maximaal 10cm, of per aardkundige eenheid, eveneens in niveaus van maximaal 10cm). Voor de overige bepalingen betreffende de methodiek wordt verwezen naar hoofdstuk 8.7 uit de Code van Goede Praktijk versie 4.0.

- Proefsleuvenonderzoek

Teneinde na te gaan of er archeologisch relevante grondsporen aanwezig zijn binnen het onderzoeksgebied, dient gebruik gemaakt van de inplanting van parallelle, ononderbroken proefsleuven, met een tussenafstand van 12 à 15m van middelpunt tot middelpunt. Voor de uitgraving wordt gebruik gemaakt van een niet-getande graafbak. De sleuven zijn 1,80 tot 2m breed en zijn georiënteerd volgens de lengterichting van de werkzones, zodat het kraanwerk het meest efficiënt kan worden uitgevoerd. Daarnaast worden extra volg-, dwarssleuven of kijkvensters aangelegd om beter inzicht te krijgen in de aard van de aangetroffen archeologische sporen en om de aan- of afwezigheid

van archeologische sporen te controleren. Deze worden vrij gekozen door de uitvoerende erkende archeoloog tijdens het veldonderzoek.

Er wordt 10% (335m² bij de parking, 200m² bij de wadi) van de onderzoekbare oppervlakte opengelegd door middel van sleuven en 2,5% (84m² bij de parking, 50m² bij de wadi), door middel van volg-, dwarssleuven of kijkvensters, zodat in totaal zo 12,5% (669m²) onderzocht wordt.

De grond wordt gescheiden afgegraven en gestockeerd naast de sleuf. Het dichten gebeurt op zo'n manier dat de originele bodemopbouw opnieuw bekomen wordt en dat de draagkracht van de bodem minstens gelijk is aan de draagkracht voorafgaand de start van het veldwerk. Indien nodig worden kwetsbare sporen (bv. graven) afgedekt met waterdoorlatende doek.

Figuur 3 Indicatief sleuvenplan (rood) aangeduid op de kadasterkaart (bron: geopunt.be).

5. Gewenste competenties

- Het landschappelijk booronderzoek dient uitgevoerd te worden door een aardkundige of een assistent-aardkundige.
- Het eventuele verder verkennend en waarderend archeologische booronderzoek dient te gebeuren door een veldwerkleider met ervaring in verkennend of waarderend archeologisch booronderzoek.
- Het eventuele proefputtenonderzoek (steentijd) dient te gebeuren door een veldwerkleider met aantoonbare ervaring wat betreft steentijdonderzoek.
- Het team voor het proefsleuvenonderzoek moet bestaan uit minstens 2 archeologen met minstens 100 werkdagen veldervaring met proefsleuvenonderzoek. Minstens 1 van deze archeologen dient ervaring te hebben met onderzoek van meerperiodesites. Minstens 1 van deze archeologen dient minstens 200 werkdagen ervaring te hebben met onderzoek op zandleemgronden.

6. Voorziene afwijkingen ten aanzien van de Code van Goede Praktijk

Er zijn geen voorziene afwijkingen.